

Kapitola 1

Oskar vyskočil, čapnul jestřába, strhl ho dolů a zuřivě s ním házel na všechny strany.

Tohle dělal nejraději – zejména proto, že gumový jestřáb měl v útrobách pískátko, které hlasitě houkalo a troubilo.

Pak Oskar předvedl, jak plave přes rozvodněnou řeku a uniká lasičkokanci – řvoucí bestii, napůl lasičce a napůl kanci – a nutno říct, že jen málokterý pesan dokázal uhýbat takovým způsobem jako Oskar, i když byl lasičkokanec

vyrobený jen z vycpaných povlaků na polštáře a špičaté kly měl z umělohmotných trychtýřů.

Předvádět vzrušující akční pohyby, to byla další z Oskarových nejoblíbenějších věcí.

Teď začal nahánět veverku křižující na závěsném drátu prostor nad jevištěm.

Nahánění veverek – opravdových, falešných nebo něco mezi – byla nejspíš jeho úplně nejvíce nejoblíbenější věc.

Oskarova kamarádka Molly stála na druhém konci jeviště a dramaticky popisovala každý jeho pohyb.

„Oskar mě zachránil z ostrých krutých spárů příšerného jestřába. Když nás na hraně útesu napadl lasičkokanec, Oskar mě hrdinně uchránil a odstrčil do strany, čímž poslal lasičkokance na jednosměrnou cestu do údolí pod námi. A taky se vysmál do tváře nebezpečí i pumě! Když byl zraněný, vyléčila jsem ho bylinkami a konejšivými slovy.“

Molly byla herečka. Vše, co popisovala, popisovala dramaticky.

A taky to byla kočka.